

quæ sine ulla proximi læsione aut mandatorum istorum, quæ Deum spectant, transgressione esse possunt in nobis, qualia ferè sunt ea, quæ nostri amorem & crucis declinationem spectant, Lege Decalogi, qua dilectio Dei & proximi summam continetur, vetita non esse: Eadem tamè aliis legibus, quæ sub v. fædere viguerunt, vetita esse nihil prohibet. Sed id hic jam non agunt Remonstr. Hoc tantum asserunt, perperam colligi a Censore, idcirco censendum esse, quod Lex vetuerit ista omnia, quia Deum diligere jubet supra omnia. Qui sic colligit, nescio utrum inter sanos sit habendus. Cætera jam ante sæpius sunt ventilata. Actum non agemus. Interim hoc notandum sedulo hic venit, quod Censor admodum sollicitè, tum hic, tum alibi sæpius, id cautum velit, ne Christus Dominus noster credatur Legislator, aut Evangelium ejus credatur Lex esse, quæ opera ulla sancta, instar Legis alicuius, præscribat ac jubeat. Quid sibi velit, haud difficile est coniecere, quamquam sententiam suam adeò sollicitè tegit, ut vix appareat, quo tendat. Nempe, Evangelium non vult, ex intentione divina ultima, Legis instar, quicquam præscribere, sed tantum indicare ac promittere, quid Deus velit efficere in iis, qui nominatim electi sunt ad vitam æternam, & quid in cæteris efficere nolit. Præcepta itaq; omnia, quæ in Evangelio extant, per modum præceptorum quidem tradita esse, sed tamen præcepta propriè dicta non esse respectu eorum, qui electi sunt, sed mera promissa. Fidem enim, quæ Evangelij præceptum primum est, promitti potius, quam præcipi. Cætera verò opera in fidelibus per Spiritum Dei sic effici, ut nec plus nec minus operari possint, quam Deus in ipsis efficit, & quidem eâ vi, cui resisti ab iis non potest. Huc redit hæc sollicita Censoris cautio, quam non dissimulant alij, cum disertè aiunt, *Nullum præceptum Evangelio propriè tradi, Legis esse præcipere, Sola promissa ad Evangelium, qua tale, pertinere.* Quæ sententia, uti ex absolutæ Prædestinationis maligna opinione ortum habet, & necessariò consequitur, ita valdè periculosa est & noxia. Vix credo periculosiorè aliquam concipi posse. Quid enim est universam vim præceptionum Evangelicarum simul ac semel eversum ire, & præcepta in promissa, totumq; adeò hominis officium, in puras putas Dei actiones transformare, si hoc non est? Quis sensus erit enunciationum istarum, *Si credideris, dabo tibi vitam æternam: Si remiseritis alij aliis offensas, remittet quoq; vobis Pater vester omnia peccata vestra*, si fides, si caritas inter illas actiones referuntur, quas Deus promittit & quas ipse solus in nobis sine nobis efficit? Ridi-

Pestilens doctrina Censurum, quam ubique in hac Censura inculcatam voluerunt.